

Sygn. akt IC 153/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2017.

Sąd Rejonowy w Garwolinie Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Grzegorz Zajczkowski

Protokolant: sekr. sąd. Iwona Listopad

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 grudnia 2017r. w G.

sprawy z powództwa Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w W.

przeciwko A. B., W. B.

o zapłatę 1.730,74 zł

I. zasądza solidarnie od pozwanych W. B. i A. B. na rzecz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w W. kwotę 1.730,74 zł (jeden tysiąc siedemset trzydzieści złotych siedemdziesiąt cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 2 września 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

II. zasądza solidarnie od pozwanych W. B. i A. B. na rzecz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w W. kwotę 802 zł (osiemset dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 153/17

UZASADNIENIE

W dniu 21 lipca 2016r. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny z siedzibą w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko W. B. i A. B. o zapłatę kwoty 1.730,74 zł. wraz z odsetkami i kosztami procesu. W dniu 07 listopada 2016r. Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo zostało uwzględnione. Od nakazu tego pozwane złożyły sprzeciw i sprawa według właściwości przekazana została do Sądu Rejonowego w Garwolinie, gdzie została rozpoznana za sygn. akt IC 153/17.

W toku procesu powód popierał powództwo, pozwane zaś wniosły o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje:

W dniu 25 listopada 2013r. W. B. jako kierująca samochodem osobowym O. (...) nr rej. (...) spowodowała kolizję drogową z samochodem V. (...) nr rej. (...), w wyniku czego w/w pojazd doznał uszkodzeń. W wyniku kolizji lakierowaniu poddano następujące elementy samochodu W V. (...) nr rej. (...): drzwi przednie, drzwi tylne, błotnik tylny, zderzak tylny. Łączny koszt naprawy pojazdu wyniósł 1.730,74 zł. (k. 48-49- kosztorys).

Pojazd O. (...) nr rej. (...) posiadał ubezpieczenie w zakresie OC w (...) S.A. za okres od dnia 08.10.2012 do 07.10.2013r. (fakt bezsporny, k. 66 – dowód - pokwitowanie). Składka ubezpieczenia za ten okres płatna była w dwu ratach. Druga rata składki zapłacona została przez właściciela pojazdu A. B. w dniu 10 października 2013r. (fakt bezsporny,

przyznany – k. 73 - zeznania pozwanej A. B., k. 68 - wyjaśnienia pozwanej A. B.). A. B. powyższe płatności dokonała u swojej znajomej - agenta ubezpieczeniowego E. P..

W dniu 10.10.2013r. A. B. nie posiadała środków na opłacenia składki OC od przedmiotowego pojazdu O. (...) na kolejny okres ubezpieczenia. Zwróciła się więc z prośbą do swej znajomej E. P., aby E. P. zapłaciła składkę za A. B., zaś A. B. zobowiązała się zwrócić jej przedmiotową kwotę za około miesiąc (k. 73 - zeznania pozwanej A. B., k. 68v. - wyjaśnienia pozwanej A. B., k. 72v.-73 – zeznania świadka E. P.).

Tak więc w dniu 10.10.2013r. A. B. nie wpłaciła składki ubezpieczeniowej.

W tym samym dniu E. P. wystawiła pokwitowanie (k. 67), z którego wynikało, iż wniesiona została składka ubezpieczenia OC za okres od 08.10.2013r. do 07.10.014r., na którym umieściła datę 10.10.2014r.

Raz jeszcze podkreślić należy, że w dniu 10.10.2013r. A. B. nie wpłaciła składki ubezpieczeniowej. Jak się następnie okazało E. P. zapomniała przekazać składkę, za okres ubezpieczenia od 08.10.2013r. do ubezpieczyciela - (...) S.A. (k. 72v.-73 – zeznania świadka E. P., k. 73 - zeznania pozwanej A. B., k. 68v. - wyjaśnienia pozwanej A. B.).

W dniu (...) córka właścicielki pojazdu A. W. B. spowodowała kolizję drogową, złożyła pisemne oświadczenie, iż przyznaje się do jej spowodowania (k. 44 - kopia oświadczenia) i w toku likwidacji szkody ubezpieczyciel (...) SA zweryfikował, iż nie została zapłacona składka od ubezpieczenia OC za przedmiotowy pojazd za okres od dnia 08.10.2013r.

Na początku stycznia 2014r. E. P. udała się do miejsca zamieszkania A. B., gdzie na dowodzie wpłaty składki za okres od 08.10.2013r. przepisała datę wniesienia opłaty na 09.01.14. (k. 67 – dowód opłaty, k. 72v.-73 – zeznania świadka E. P., k. 73 - zeznania pozwanej A. B., k. 68v. - wyjaśnienia pozwanej A. B.).

Podnieść należy, iż zgodnie z art. 28 ust. 1 Ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczyciel Komunikacyjnych (Dz.U. 2013.392) w brzemieniu obowiązującym na datę zdarzenia ubezpieczeniowego tj. 25 listopada 2013r.: jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2.

Ust 2: zawarcie następnej umowy **nie następuje**, pomimo braku powiadomienia o którym mowa w ust.1, jeżeli:

1) Nie została opłacona w całości określona w umowie składka za mijający okres 12 miesięcy (...),

Zauważyć przy tym należy, iż poprzedni okres ubezpieczenia w zakresie OC przedmiotowego samochodu O. (...) nr rej. (...) to 08.10.2012 -07.10.2013r.

Zgodnie z w/w przepisem, gdyby więc do dnia 07.10.2013r. opłacona została w całości składka za mijający okres, doszłoby automatycznie do zawarcia następnej umowy ubezpieczenia.

W realiach niniejszej sprawy stało się jednak inaczej. Druga rata składki ubezpieczenia wniesiona została w dniu 10.10.2013r. podczas, gdy okres ubezpieczenia upływał w dniu 07.10.2013r. – co w realiach niniejszej sprawy zostało ustalone i czego nawet nie kwestionowały pozwane.

Tak więc w dniu 08.10.2013r. nie była zapłacona cała składka za mijający okres 12 miesięcy i zgodnie z art. 28 ust. 1 i 2 w/w ustawy nie doszło do automatycznego wznowienia ubezpieczenia OC, nie doszło do zawarcia następnej umowy na kolejne 12 miesięcy.

W konsekwencji w chwili nastąpienia kolizji pojazdów, tj. w dniu 25 listopada 2013r., samochód O. (...) nr rej. (...) stanowiący własność pozwanej A. B. nie posiadał ubezpieczenia w zakresie OC, w szczególności nie był ubezpieczony w zakresie OC w (...) S.A.

Płatność składki ubezpieczenia OC na kolejny okres nastąpiła w dniu 10 stycznia 2014r.

Zgodnie z art. 39 ust.1 w/w ustawy odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń rozpoczęła się z chwilą zawarcia umowy i zapłacenia składki ubezpieczeniowej lub jej pierwszej raty. Nadto zgodnie z art. 813 ust. 2 kc składka winna być zapłacona jednocześnie z zawarciem umowy ubezpieczenia o ile nie umówiono się inaczej, zaś zgodnie z art. 814 ust.1 kc odpowiedzialność ubezpieczyciela rozpoczyna się od dnia następującego po zawarciu umowy, nie wcześniej jednak, iż od dnia następnego po zapłaceniu składki lub jej pierwszej raty.

W realiach niniejszej sprawy bezspornym jest, iż w dniu 10 października 2013r. agent ubezpieczeniowy E. P. wprawdzie wystawił A. B. pokwitowanie zapłaty składki, jednak A. B. składki tej nie wpłaciła, składki tej bezpośrednio po tej dacie nie przekazała również (...) S.A. E. P. (pisma (...) z dnia 03 lutego 2014r. oraz 15 kwietnia 2015r. - k. 46-47). Nie doszło więc do automatycznego zawarcia następnej umowy ubezpieczenia OC, na kolejne 12 miesięcy, z dniem 08.10.2013r., a kolejna umowa OC została zawarta od dnia faktycznego uiszczenia składki tj. od dnia 09 stycznia 2014r.

Z uwagi na fakt, iż w chwili zdarzenia komunikacyjnego wywołującego szkodę tj. w dniu 25 listopada 2013r. przedmiotowy samochód O. (...) nie posiadał ubezpieczenia OC, powód Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w W. zobligowany był do likwidacji szkody i zgodnie z art. ....ma prawo regresu od pozwanych.

W ocenie Sądu Rejonowego wysokość dochodzonego roszczenia została udowodniona przez powoda. W szczególności wynika ona z kosztorysu naprawy (k. 48 - 49) oraz dokumentów (k. 51 - 53).

Sąd Rejonowy podziela przy tym pogląd strony powodowej, iż w realiach niniejszej sprawy w świetle art. 232 kpc i 6 kc na pozwanych, które ewentualnie zmierzałyby do kwestionowania wysokości dochodzonego roszczenia spoczywał ciężar w tym zakresie. Podkreślić należy przy tym stanowczo, iż pozwane nie złożyły żadnych wniosków dowodowych na okoliczność kwestionowania wysokości szkody.

O kosztach procesu orzekł Sąd z mocy art. 98 §1 i 3 kpc, zaś na zasądzoną kwotę kosztów procesu składają się kwoty zgodnie ze spisem kosztów strony powodowej (k. 54): tj. zwrot opłaty sądowej od pozwu (30 zł), oraz wynagrodzenia pełnomocnika powoda w kwocie 738 zł, którego wysokość mieści się w ramach § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015 poz.1800).

Z uwagi na wyżej podniesione względy Sąd orzekł jak w Wyroku.